

O grevă reușită!?

Greva generală a fost suspendată. Totodată, adrenalina care ne-a mobilizat în cele trei săptămâni a început să revină la cote normale, așa încât apreciem că a venit momentul unui minim bilanț cu privire la rezultate, dar acest lucru luând în considerare și modul în care acestea au devenit posibile. Vom începe astfel cu începutul...

ianuarie 2023 – debutul anului aduce pentru salariații din învățământ creșteri salariale minime (până în 5%, prin atingerea grilelor de salarizare prevăzute de Legea nr. 153/2017, doar pentru personalul didactic), sporuri blocate prin ordonanța privind unele măsuri financiare din decembrie, fără nici-un orizont de majorare a veniturilor în anul 2023, guvernării continuând să ignore atât degradarea nivelului de trai datorită inflației cu două cifre, cât și problemele majore cu care se confruntă sistemul educațional;

februarie 2023 – revendicările salariaților din educație (între acestea, în primul rând aplicarea integrală a Legii nr. 153/2017, acordarea tuturor sporurilor potrivit legislației în vigoare și adoptarea unui act normativ care să re poziționeze salariații din educație în ierarhia funcțiilor bugetare potrivit importanței acestui domeniu) rămân fără răspuns, în pofida numeroaselor încercări ale sindicatelor de a intra într-un dialog concret, într-un proces de negociere, ceea ce aduce în discuție pe finalul lunii posibilitatea declanșării în luna mai a grevei generale;

martie 2023 – protestele, în special sub forma pichetărilor, comisiilor de dialog social și a solicitărilor adresate guvernărilor, se intensifică, dar fără ca cei responsabili să arate o cât de mică disponibilitate pentru educație;

aprilie 2023 – protestele devin și mai frecvente, valabilitatea contractului colectiv de muncă încetează (singura situație în care greva generală poate fi declanșată, legislația românească în domeniu interzicând de asemenea o astfel de acțiune pentru adoptarea unei legi) și se realizează referendumul pentru declanșarea grevei generale începând cu 22 mai;

mai 2023 – în 17 mai, după un miting masiv la București în 10 mai, fiind evident că guvernării nu doresc rezolvarea nici uneia dintre revendicările sindicale, se lansează ultimul avertisment, și anume greva de avertisment de două ore (4956 participanți în județul Hunedoara), anunțându-se, în baza rezultatelor referendumului (la nivelul județului Hunedoara 4404 membri de sindicat s-au pronunțat pentru, iar 173 au fost împotriva) declanșarea grevei generale;

22 mai 2023 – începe greva generală, 5216 dintre salariații din educația hunedoreană regăsindu-se în grevă în prima zi a acesteia (pe durata sa participarea crescând până la un maxim de 5319), în ziua suspendării sale, după nenumărate alte acțiuni de protest derulate în țară (în județ o pichetare și două marșuri/mitinguri de protest), respectiv 12 iunie 2023, în județul Hunedoara numărându-se încă în grevă 4613 membri de sindicat (cu un trend, trebuie să o recunoaștem, tot mai descendent), ceea ce a plasat județul în permanență pe unul dintre primele locuri ale participanților la acest protest (mediile naționale, din nefericire, au fost constant și relevant sub cotele atinse la nivel de județ).

Aceasta ar fi o trecere în revistă succintă și rapidă a parcursului suspendat în data de 12 iunie, lăsând de-o parte tergiversările și bâlbâielile guvernamentale, numeroasele consultări în „ceas de noapte”, discuțiile nesfârșite, acuzațiile aruncate grăbit în toate direcțiile și toate celelalte pe care le-am trăit cu toții în această perioadă, acestea fiindu-ne, mai mult sau mai puțin, cunoscute.

Ce s-a obținut? Pornind de la 0, fiindcă asta era oferta guvernamentală pentru acest an, **s-a ajuns la următoarele:**

1. **acceptarea, prin ordonanță de urgență, a principiului de salarizare** revendicat de sindicate pentru educație, respectiv stabilirea salarizării pentru profesorul debutant cu studii superioare la nivelul salariului

- mediu pe economie și realizarea în concordanță a grilelor de salarizare pentru întreg personalul din învățământ în viitoarea lege a salarizării (asumată a fi finalizată în această vară, negocierile pe marginea sa fiind demarate);
2. **acordarea, prin ordonanță de urgență, începând cu 1 ianuarie 2024, pentru întreg personalul din învățământ, a unei creșteri salariale de 50% din diferența** între salariile care vor fi în plată la finalul anului și cuantumul salariale ce vor fi prevăzute în viitoarea lege de salarizare;
 3. **creștere salarială imediată (începând cu 1 iunie) cu 1.300 lei a salariilor de bază pentru toate funcțiile didactice** (ceea ce conduce la creșteri salariale la salariile de încadrare cuprinse între 23% și 31%, la care se adaugă influențele venite dinspre diferitele drepturi de natură salarială de care se beneficiază) **și cu 400 de lei pentru toate funcțiile nedidactice** (creștere salarială care se cumulează cu cea provenită din aplicarea legii de salarizare în vigoare);
 4. **deblocarea Legii nr. 153/2017**, prin ordonanță de urgență, fapt de care a beneficiat întreg sistemul bugetar, în cazul sistemului educațional fiind vorba de aplicarea integrală pentru personalul nedidactic a grilelor de salarizare prevăzute de Legea nr. 153/2017;
 5. **acordarea, prin ordonanță de urgență, a unor prime pentru dezvoltarea carierei**, cu ocazia zilei de 5 octombrie (până în anul 2027), din fonduri europene, cuantumul acestora urmând să fie de 1.500 lei pentru toate funcțiile didactice și de 500 lei pentru funcțiile nedidactice.

Acestea sunt, la o primă vedere, câștigurile majore. Totuși, chiar dacă ideile apar doar în documente precum declarația politică publicată în *Monitorul Oficial* sau în preambulul unor acte normative, nu se poate trece sub tăcere faptul că **guvernării și societatea românească au ajuns să conștientizeze cu adevărat că educația are nevoie de mult mai multă atenție decât cea pe care s-au obișnuit să o acorde.**

Lista celor amintite mai sus ca rezultate ale mișcărilor de protest care au culminat cu greva generală poate fi extinsă, între cele care se schițează a fi acceptate și rezolvate de partea guvernamentală putându-se enumera:

1. majorarea cuantumurilor sumelor ce se acordă pentru participarea la examenele naționale cu 25%;
2. acordarea degrevării de norma didactică, proporțional, și directorilor de grădinițe cu program normal de lucru;
3. rezolvarea problemei indemnizațiilor personalului de conducere, îndrumare și control în așa mod ca acestea să fie plasate peste funcțiile de execuție;
4. posibilitatea recuperării activităților aferente lunii iunie care nu s-au derulat pe durata grevei generale;
5. acceptarea unei îmbunătățiri a condițiilor de muncă, prin prevederi cuprinse în contractul colectiv de muncă negociat, cum ar fi calcularea indemnizației de concediu luând în calcul indemnizația de hrană, plata salariului și a indemnizației de hrană pentru salariații care lucrează în zilele libere, instituirea zilei de 5 iunie ca zi nelucrătoare etc.
6. includerea unor prevederi în favoarea salariaților din educație în viitoarea lege a învățământului preuniversitar (aflată în prezent la Curtea Constituțională), fără a se putea preciza la momentul actual termene concrete de aplicare.

Este mult, este puțin? Greu de apreciat, dar un lucru este sigur: diferența dintre 0 și toate cele enumerate nu poate fi ignorată.

De ce totuși semn de întrebare din titlul acestui articol? Probabil intuiți deja răspunsul, fiindcă el se leagă de situația paradoxală în care se regăsește sindicatul la finalul unor acțiuni de protest care au determinat modificări relativ semnificative pentru salariații din educație, și anume faptul că unii colegi, puțini este drept, decid în aceste zile să părăsească organizația sindicală, respectiv cea prin care am reușit să obținem toate cele precizate mai sus.

Fără a ne crampona prea mult de ideea că „orice faptă bună se pedepsește”, care în unele cazuri pare să fi devenit un principiu de viață, le vom ura succes în a-și apăra și promova de unii singuri drepturile sau, după caz, susținuți de anumite interese politice, și nu alături de colegii lor.